

[Ebba Strange]

Nordjyllands amt skal overtage Vodskov, Frederiksborg amt skal overtage Ebberødgård, og de skal overtage dem på de vilkår, på de betingelser og på det serviceniveau, som findes i øjeblikket. Det er det, man skal videreføre.

Jeg synes, det var noget andet, vi havde brug for fra statens side i denne situation. Jeg synes, vi havde brug for, at staten viste vejen og viste, hvordan en forborg for disse mennesker virkelig skulle være, at man satte ind nu med massive tilbud om tilskud til de amter, der kommer til at overtage den dårligst fungerende forborg. I stedet for skal vi nu have tilskud efter objektive kriterier. Vi har tidligere i forbindelse med bistandsloven diskuteret, hvor vanskeligt det var at finde objektive kriterier på de sociale områder, og jeg er meget spændt på at få nærmere at vide i udvalget, hvilke objektive kriterier det er, man vil tildele støtte efter, når det drejer sig om hele dette meget, meget, meget sårbare og meget vigtige område. Det er ikke så forfærdelig mange mennesker, det drejer sig om, men det drejer sig til gengæld om de aller-svageste mennesker, vi har i dette samfund.

Man siger fra ministrenes side, at det, vi står med, er en administrativ reform. Det er det selvfølgelig også først og fremmest, men det er minsandten en administrativ reform, der får meget store konsekvenser først og fremmest naturligvis for dem, der skal bruge den, for dem, der har handicap af en eller anden slags, for deres forældre, for deres pårørende, og det er også en udlægning, en reform, der får stor betydning for amterne og kommunerne.

Det siges også i bemærkningerne, at man skal tilsigte, at den udvikling, der er sket inden for forborgsgrenene, skal fortsætte.

Jeg vil egentlig også gerne – det er en indskudt bemærkning, jeg lige kommer i tanker om, det ligger lidt i tråd med fru Yvonne Herløv Andersens efterlysning af en formålsparagraf – spørge socialministeren: hvad med de forborgslove, vi har nu, altså lovene om åndssvageforborg, blindforborg, døveforborg og sådan noget, hvad skal der ske med dem? Det siger dette jo ikke noget om, men nogle ændringer må der skulle ske i dem i hvert fald. Eller falder de helt væk? Jeg kan ikke se i nogen af de lovforslag, vi har fået, at de ophæves, men det kan være, det står et sted, jeg har bare ikke kunnet finde det.

Det, man bl. a. tilsigter, er selvfølgelig at fortsætte de integrationstanker og ideer, som staten har startet. Der er flere af ordførerne her, der har sat spørgsmålstegn ved integrationstanken. Jeg vil godt sige på socialistisk folkepartis vegne, at der er ingen tvivl om, at vi idémæssigt går ind for en integration. Vi gør det, fordi vi mener, det er umenneskeligt at sætte mennesker i båse, alt efter hvilket handicapprædikat man nu kan sætte på dem. Vi gør det, fordi vi ved, at ca. 75 pct. af de mennesker, der i dag er visiteret til åndssvageforborgen, hovedsagelig lider af et socialt handicap, som der kunne gøres meget mere ved, end der bliver gjort i øjeblikket. Men vi erkender, at der skal penge og ressourcer til, og det er noget helt centralt, at vi ikke kan integrere for de samme penge, som vi i dag giver for at have segregation, altså vi kan ikke integrere og så tro, at vi kan klare det for de samme penge, som vi skiller ad for. Der kræves penge, i hvert fald i en overgangsperiode. Jeg er enig med de ordførere, der har talt om, hvilke krav det stiller til lærerne og deres uddannelse, til børnehavepædagogerne og fritidspædagogerne og deres uddannelser, til lokaleindretning, til materialer. I det hele taget koster det penge, hvis ikke netop de svageste skal blive tabere. Jeg tror selvfølgelig også, der er en grænse for, hvor mange vi kan integrere. Det, jeg siger her, er altså ikke udtryk for idealisme, for selvfølgelig er der nogle, der aldrig vil kunne integreres i det almindelige skole- og daginstitutionssystem, men mange flere kan, det er jeg overbevist om, dog kun på visse vilkår, og hvis ikke vi sørger for at have de vilkår i orden, så skader vi mere, end vi gavner.

Det skal selvfølgelig ikke mindst være en kommentar til den situation, vi har på vores daginstitutioner, som også har været nævnt i dag. Jeg har set, at BUPL har modsat sig integrationen, og jeg kan godt forstå det, jeg ville selv have gjort det samme, hvis jeg havde været praktisk arbejdende børnehavepædagog i dag, for de kan ikke magte det derude. De kan simpelt hen ikke med den normering, der er, og derfor oplever vi rundt omkring i kommunerne, selv i kommuner, hvor de tidligere har været meget positive over for at tage handicappede børn ind, at de viger tilbage for det, og selv, jeg havde nær sagt helt almindelige talebørn, som vi kalder dem ude i børnehaverne, er man tilbageholdende